

#1000 LIKES

Teatre fòrum per a joves
sobre ciberassetjament

NUS TEATRE I ACCIÓ SOCIAL

Qui no ha pensat alguna vegada en aturar el temps, canviar els elements de lloc, o el gest de les persones? Qui no s'ha imaginat mai fent callar algú, traient-li la bena dels ulls o sentint el cor esclatar per dins a causa de la proximitat massa perillosa d'un cos inesperat?

Què passaria si et donessin un paper en blanc perquè escrivissis la teva pròpia història en la qual poguessis fer i dir el que voldries? Sense premisses, sense "a parts", sense peus de pàgina i totalment en blanc.

I si en lloc d'un paper fos, posem per exemple, un escenari i el teu telèfon mòbil ... acceptaries la invitació?

Un actor, dues actrius en un escenari, una aplicació als telèfons mòbils del públic i la imaginació de cada persona sobre el que fan i com ho fan, un teatre sense objectes, escenografia minimalista, utilitzant el cos com un tot, un teatre físic, de llenguatge directe, amb humor, desenfrenat, amb ritme i molt visual.

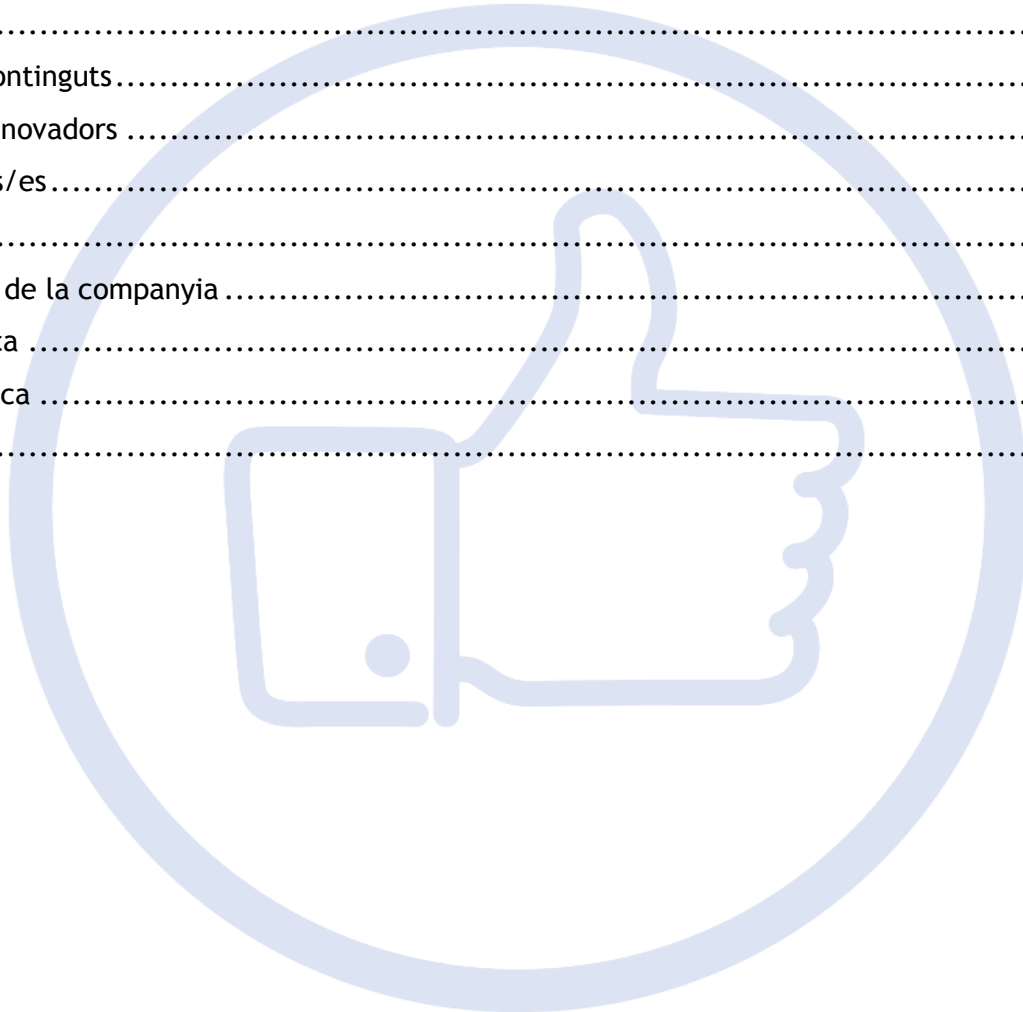
Una obra de teatre que ens parla sobre l'amistat, les relacions, la violència... però més enllà d'això, també ens parla d'aquest personatge que vol parlar i no pot, vol plorar i crida, vol cantar i calla o d'aquest altre que és tan versàtil que amb un sol gest pot passar de ser el noi més tímid al pare més intransigent, o d'aquesta noia que emmascara la seva ràbia darrera d'una pantalla.

A la frontera entre l'escenari i la platea, un personatge que habita de forma natural en els dos móns, facilitarà la relació entre la platea i l'escenari, convidant al públic a viure l'experiència de manera plena, esdevenint part activa en l'acció, amb poder per aturar el temps, canviar els elements de lloc o el gest de les persones, el dret a callar algú, valentia per treure-li la bena dels ulls o llibertat que li esclati el cor pel frec inesperat d'un cos. I tot això, des de la platea... pujant a l'escenari... o des del mòbil!

INDEX

Index.....	3
Bases artístiques i socials de l' espectacle.....	4
Sobre la geografia del moviment de Lecoq i el teatre pobre de Grotowski.....	4
El teatre de l' oprimít d' Augusto Boal	4
La Psicologia Social	5
Punts d' intersecció i cercles virtuoses	5
Teatre fòrum	7
Sinopsi	7
Sobre els continguts.....	7
Elements innovadors	8
Destinatari/es.....	10
L' equip	11
Trajectòria de la companyia	13
Fitxa tècnica	14
Fitxa artística	15
Contacte	16

BASES ARTÍSTIQUES I SOCIALS DE L'ESPECTACLE

#1000 likes és un espectacle de Teatre- Fòrum que veu dels postulats de la *Geografia del moviments* de Jacques Lecoq i el *Teatre Pobre* de Jerzy Grotowski, com a forma d'aproximar-se a l'actuació; del *Teatre de l'Oprimit* d'Augusto Boal com a plantejament de la dramaturgia i el fòrum; i de la *Psicologia Social* en les temàtiques i les formes d'abordar-les.

SOBRE LA GEOGRAFIA DEL MOVIMENT DE LECOQ I EL TEATRE POBRE DE GROTOWSKI

Sempre m'ha interessat i estic guiat en la meua investigació pel moviment, el moviment de fons, el gran moviment. Hem explorat i observat la natura, els animals, els arbres, etc., Com es mouen. Després m'he interessat cada vegada més en com es mou l'ésser humà, però interiorment, sabem que es posa en moviment per les passions, pels sentiments, pels estats d'urgència.

Jacques Lecoq¹

Jacques Lecoq (França, 1921-1999) es va dedicar a buscar el punt d'intersecció entre el moviment i la poesia. Al llarg de la seva vida, va aplicar la seva experiència com a fisioterapeuta i esportista al món del teatre, especialitzant-se en la interpretació, el mim i l'expressió corporal. Va desenvolupar una tècnica actoral basada en el *cos poètic*, i la *geografia del moviment*, en la qual preval l'acció física i el gest a la paraula. En l'entrenament actoral, Lecoq treballava sobre el concepte de *màscara neutra*, fent desaparèixer el rostre sota una màscara, deixant-lo en un punt d'equilibri, just en el moment anterior a l'expressió. D'aquesta manera es potencia la resta del cos, donant importància a la simplicitat i la senzillesa de moviments per comunicar a través del gest i l'acció. L'estudi del moviment no es queda en el moviment en sí, sinó que va cap al seu origen, i com podem veure en la cita que precedeix aquestes línies, no són sinó les passions i els sentiments.

Jerzy Grotowski (1933-1999) va ser un director de teatre polonès que va desenvolupar el concepte de *teatre pobre*, exposant que el teatre ha d'assumir les seves pròpies limitacions, despuntant-se de tot element superflu i basant-se en la importància de *l'ésser actor*, fent que cada acte d'aquest sigui màgia, que creï alguna cosa extraordinari. Aquest teatre pobre es tradueix en la simplicitat dels recursos d'attrezzo i escenografia usats en escena. D'aquesta manera s'anima l'espectador a *fer la feina*, a posar la resta des de la seva projecció, des de la seva imaginació, creant el seu paisatge a partir d'allò que no es mostra.

EL TEATRE DE L'OPRIMIT D' AUGUSTO BOAL

Una de les principals funcions del nostre art és fer conscients aquests espectacles de la vida diària on els actors són els propis espectadors i l'escenari és la platea i la platea, escenari. Som tots artistes: fent teatre, aprenem a veure allò que salta a la vista, però que som incapaços de veure en estar tan habituats a mirar-ho. El que ens és familiar es converteix en invisible: fer teatre, al contrari, il·lumina l'escenari de la nostra vida quotidiana.

Augusto Boal²

Augusto Boal (1931-1999) va ser director, teòric i pedagog del teatre. El *Teatre de l'Oprimit* apareix als anys 60, al Brasil, en un context històric i polític marcat per diferents opressions, i davant la

¹Extracte de les converses que Jacques Lecoq va mantenir amb Christopher Merlant poc temps abans de morir, publicat a l'article *Las lecciones del movimiento*, a la revista *Cassandra* (1998)

²Extracte del Manifest d'Augusto Boal par al Dia Mundial del Teatre (2009)

necessitat de fer-hi front. Influenciat per la *pedagogia de l'alliberament* de Paolo Freire, Boal aposta per visibilitzar i transformar les relacions de poder desiguals a través del teatre.

El *Teatre Fòrum* es basa en presentar una obra de teatre en la qual el / la protagonista viu una situació d'opressió que no sap com afrontar. L'obra acaba en un moment de conflicte, que Boal diu *crisi xinesa*, perquè entén que en aquest moment hi ha perill i oportunitat. En aquest moment entra en joc el / la *curinga* (també anomenat *joker*, *comodi* o *facilitador*), personatge que s'encarrega de dinamitzar el fòrum, trencant la quarta paret per passar el protagonisme a les persones del públic. És aquí on aquestes esdevenen *espectactrius* (espectadores i actrius alhora), participant de manera activa en la identificació de la situació opressiva que planteja l'espectacle i amb l'oportunitat de pujar a l'escenari, substituint un actor o actriu, per provar noves idees o estratègies, possibles solucions als problemes que té el personatge que encarnen. La resta de personatges reaccionaran davant les propostes. Així, es converteix en un assaig col·lectiu per l'acció real, una forma de transformar la realitat des de la possibilitat d'assajar. Aquesta eina té un gran potencial per visibilitzar les normes socials, i permet desenvolupar estratègies per encarar les opressions quotidianes interioritzades, donant eines per afavorir una societat més igualitària i justa basada en el *fer* (més que amb el *dir*).

LA PSICOLOGIA SOCIAL

Entre cada punt del cos social, entre un home i una dona, en una família, entre un mestre i el seu alumne, entre el que sap i el que no sap, es donen relacions de poder que no són la projecció pura i simple del gran poder del sobirà sobre els individus, són més aviat el sòl bellugadís i concret sobre el qual aquest poder s'incardina, les condicions de possibilitat del seu funcionament.

Michel Foucault³

La psicologia social és el punt d'intersecció entre la sociologia i la psicologia, la frontera entre el massa psicològic per ser abordat des de la sociologia, i el massa sociològic per ser abordat des de la psicologia. En aquest terreny ens trobem temes com la identitat social, les creences, les actituds, els rols, les dinàmiques relacionals i grupals, entre altres.

EL SOCIOCONSTRUCCIONISME

El *socioconstruccionisme* és una dels corrents de la *psicologia social*, i es refereix a la construcció dels discursos i les pràctiques a partir de les condicions històriques, polítiques, socials i culturals.

Un dels temes principals del socioconstruccionisme és el **poder**. Analitzar com i de quina manera les pràctiques i discursos en un context social determinat constitueixen les condicions de possibilitat perquè es donin unes relacions de poder (i no altres). Aquesta aproximació permet identificar, visibilitzar i intervenir per a la transformació de les relacions desiguals de poder.

La documentació prèvia per a la preparació dels espectacles de Teatre Fòrum s'ha realitzat amb l'enfocament de la psicologia social socioconstruccionista, basada en metodologies qualitatives, per poder copsar la realitat social amb tota la seva complexitat, atenent els processos i els matisos, i no només als resultats. S'han fet revisions bibliogràfiques, treball de camp amb entrevistes individuals, entrevistes grupals i tallers participatius per seleccionar, prioritzar i articular els temes a abordar.

PUNTS D'INTERSECCIÓ I CERCLES VIRTUOSOS

Les diferents perspectives teatrals i socials que hem presentat anteriorment tenen punts d'intersecció, on ens instal·lem còmodament per poder cuinar nostra singular recepta.

³Fragment de llibre *Vigilar y castigar* de Michel Foucault (1979)

El *Teatre de l'Oprimit* sol fer com una forma de teatre que desafia alguns postulats del teatre convencional. Transgredeix la definició d'actor i espectador, amb la noció d'espectador (entenenent que el públic, en un moment donat, és qui passa a l'escena). Així mateix, trenca amb la quarta paret i precisament pel seu format, es solia donar en espais oberts o en contextos de tallers. Fins fa poc, els Teatre Fòrums en un teatre oficial semblaven una utopia. Ara potser no ho sigui, però encara estan lluny d'estar en una programació cultural d'una sala de renom. Un dels motius és que les persones que solen actuar no són necessàriament professionals del teatre, ja que la premissa bàsica per al Teatre de l'Oprimit és la transformació social, i l'actuació està al servei d'aquesta i no a l'inrevés. Així, les companyies de Teatre de l'Oprimit solen estar formades per persones que no necessàriament tenen una trajectòria professional en el món del teatre, i que parteixen d'una vocació transformadora davant una opressió existent.

Encara que sigui inconscientment, les relacions humanes s'estructuren de forma teatral: l'ús de l'espai, el llenguatge del cos, l'elecció de les paraules i la modulació de les veus, la confrontació d'idees i passions, tot el que fem a l'escenari ho fem sempre en les nostres vides: nosaltres som teatre!

Augusto Boal

Amb l'afirmació "Nosaltres som teatre!", Boal convida el món del teatre a totes les persones, siguin professionals o no. Però *no exclou* els actors professionals del Teatre de l'Oprimit. I això és precisament el que estem fent. Aquest *detall* permet justament avançar cap al que era una utopia en els primers passos del Teatre de l'Oprimit: accedir als espais escènics del teatre artístic. I en això és en el que estem.

Com que l'elenc és un equip format de professionals, què millor que treballar justament des del llenguatge artístic de Lecoq, que expressa des del moviment, i des de la simplicitat en la posada en escena. Aquests elements fomenten la imaginació, i afavoreixen la polisèmia de la imatge que es busca des del Teatre de l'Oprimit. L'escena ha de mostrar una situació, però sense explicar el seu significat. La imatge actua com una pantalla en blanc, sobre la qual l'espectador / a projectarà el que sent, donant una interpretació, des de la qual participarà en el fòrum. D'aquesta manera va aflorant l'imaginari personal i col·lectiu, i el Teatre Fòrum serveix per trencar la dicotomia entre el que és individual, privat i psicològic al que és col·lectiu, públic i social. Amb la intersecció entre aquestes tècniques, també es focalitza l'atenció en l'acció, no tant en el discurs i no només en la paraula. En les escenes es *diuen coses*, però *passen coses*. Quan un *espectador* puja a l'escenari per encarnar un personatge, no només diu coses, sinó que també les *fa*.

La psicologia social, especialment el socioconstruccionisme, i el teatre de l'oprimit, tenen en comú una visió del món que pretén ser emancipadora, a partir de la identificació i anàlisi de les situacions d'opressió, on es donen relacions de poder desiguals, ja sigui a nivell simbòlic, institucional i social com en el nivell micro: a les relacions i les interaccions quotidianes. Es parteix de la idea que treballar en el nivell micro social incideix en el nivell macro social i viceversa.

TEATRE FÒRUM

SINOPSI

T'imagines que una foto teva arriba a 1000 likes en poques hores? I que és una foto que no volies difondre? T'imagines què passaria si no és la primera vegada... ni la última? I si arrel d'això et fan el buit o et critiquen... els teus profes no s'adonen de res, i a casa no saps com treure el tema?

Tot això passarà a l'escena, però també al mòbil de cada persona del públic.

#1000 Likes és un espectacle de Teatre fòrum, en el que es presenta un cas de **ciberassetjament escolar**, patit per la protagonista principal. La llei del silenci es fa present al llarg de tot el curs: els companys passen o tenen por de parlar, el professorat i la institució escolar minimitza la problemàtica, a casa una cosa així és inimaginable...i les TIC invisibilitzen la violència. Davant això, la protagonista no només no troba ajuda sinó que a més se li retregui estar tot el dia enganxada al mòbil i a l'ordinador. Aquesta actitud de negació de l'ús de les TIC en el procés relacional i d'aprenentatge, contraresta amb la possibilitat de remar a favor dels canvis que ja s'estan donant, per prevenir i actuar davant la violència escolar.

SOBRE ELS CONTINGUTS

UN ESPECTACLE AMB LES TIC

Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació, en endavant TIC, ens conviden a endinsar-nos en un món tant ric i ampli com de vegades inabastable i inquietant: milers de possibilitats en combinacions infinites amb connexions arreu, avenços en la comunicació, immediatesa total, distància irreal i proximitat parcial... i un llarg etcètera de conceptes tan grans i tan ràpids que de vegades se'ns escapen de les mans.

Ja fa uns anys que la tecnologia forma part de les nostres vides, la nostra manera de relacionar-nos ha canviat, el local és global, i tot i així el que és global es fa local a través de la xarxa també. Al transport, al supermercat, entre les famílies, pel carrer, als bars, la gent està connectada tot el dia. Però entre tots els col·lectius hi destaquen el dels joves, de qui es diu que han nascut entre tecnologia i que es mouen amb molta més naturalitat. Aquesta avança i cal pujar-se al cavall i utilitzar-la com a catalitzador social i professional, sobretot en el cas de les xarxes socials, que permeten compartir qualsevol aspecte amb molta rapidesa, i tenir tants amics/amigues com vulguis - per tant et sents més acceptat/acceptada -. És un espai on es pot aconseguir l'èxit sense mostrar el rostre, o el cos o la pell. Però com utilitzem la tecnologia? De quina manera ens ajuda, ens perjudica, o ens condiciona a la nostra vida?

UN ESPECTACLE SOBRE ASSETJAMENT

En aquest espectacle s'aborda la relació que els i les joves tenen amb la tecnologia, els seus usos però també els seus abusos, concretament les noves formes i canals d'una problemàtica tant antiga com de rabiosa actualitat, com és l'**assetjament escolar**.

L'assetjament escolar (o bullying) consisteix a fer mal a un company o companya de forma intencionada i repetida, utilitzant qualsevol tipus de violència (verbal, física, social, etc.). Tot i que es tracta d'un fenomen antic, l'arribada de les noves tecnologies i la seva democratització ha comportat una transformació en les formes en que es duu a terme, agreujant-les tant pel que fa a

l'impacte de cada acte i la presència constant de l'assetjament, com per la dificultat de fer-les visibles i per tant, buscar-hi solucions. En el món d'avui, toca parlar de **ciberassetjament**.

Concretament parlem de ciberassetjament (cyberbullying) quan l'agressió i intimidació a un company o companya es produeix mitjançant l'ús d'internet i les noves tecnologies. Pot ser a través de missatges de text cruels, la divulgació de falsos rumors o mentides per correu electrònic o en les xarxes socials, la publicació de fotos o vídeos que humiliïn, ridiculitzin o avergonyeixin l'assetjat, la creació de perfils falsos a les xarxes socials o de llocs web amb l'única finalitat de burlar algú, i un llarg etcètera.

En aquesta nova era tecnològica, com podem evitar-ne les parts que no ens agraden? Com podem treure suc de les seves possibilitats?

Som de l'opinió que el maltractament entre iguals és una conducta social: En aquest sentit el maltractament es dona en un grup i és en el grup on s'ha de resoldre: l'actitud i el comportament d'aquest amplifica o minimitza les repercussions d'aquestes conductes.

Des d'aquesta perspectiva, si es donen situacions de maltractament és perquè hi ha un sistema de creences que les recolza, però la inversa també és certa: sota la influència d'una cultura de la pau i de la convivència les situacions de maltractament disminueixen.

El fet de pensar que la violència escolar té un **origen social i cultural** implica que les persones que formem part de la societat podem actuar, creant les condicions de **possibilitat** per a la **transformació**.

Precisament **#1000 likes** pretén incidir sobre aquesta qüestió, a través del **teatre artístic**, i el **teatre dels i les oprimides** per al debat posterior. Nosaltres no oferim una resposta definitiva, primer perquè és impossible que la tinguem, sent nosaltres també actors/actrius implicats/des en la matèria, i segon perquè no existeix una resposta única concreta. Però si ens endinsem en els usos i/o els abusos, sí que podem posar sobre la taula, en aquest cas sobre l'escenari, de quina manera ens afecta la tecnologia en la nostra vida i com ens hi relacionem a través de diverses situacions fictícies però basades en fets reals. Aquest espectacle sorgeix de la nostra pròpia experiència, de les experiències recollides en diferents llibres i també de la interacció i treball de camp realitzat amb joves dels IES Roger de Flor (Trinitat Nova, Barcelona), IES la Guineueta (La Guineueta, Barcelona) i IES Príncep de Viana (Sant Andreu, Barcelona). Amb la seva col·laboració, ens hem endinsat a la seva manera de veure i viure les TIC, les xarxes socials virtuals, i la violència entre iguals. Ens hem centrat en què és el que els agrada més, el que els agrada menys, i com reaccionarien davant d'algunes de les situacions que més els ressonen. D'aquestes escenes ha sorgit part de la inspiració que ha donat peu a aquest espectacle.

És important treballar-ho amb joves, perquè són ells els que estan a les escoles i instituts patint i reproduint aquestes violències, fruit d'un imaginari col·lectiu que ja tenen incorporat i que opera en la seva quotidianitat i en les relacions interpersonals que estableixen. Sensibilitzar i donar eines per a construir relacions sanes es fa molt necessari si volem començar a pensar en un futur sense violència.

ELEMENTS INNOVADORS

Els professionals d'anàlisi d'audiències destaquen la manca d'assistència de joves al teatre, així com l'envelliment del públic habitual. Això denota la dificultat del Teatre de renovar-se. Hi ha dos valors que el teatre pot aportar, que tenen potencial per a quallar entre els i les joves: passar del consum d'una història a viure una experiència, i passar de ser espectador/a passiu/va a tenir un paper actiu

(que Boal anomena *espectador/espectactriu*). El projecte que presentem parteix de la pregunta següent:

De quina manera les TIC, no només com a temàtica, ens poden ajudar a convertir el teatre en una experiència i a facilitar el rol actiu del públic?

Al procés creatiu de #1000 likes, hem sentit la necessitat d'aprofundir en el ciberassetjament i proposem donar coherència al contingut de la temàtica i la metodologia que ens plantejem per innovar.

A l'obra es presenta un cas d'assetjament escolar, patit per la protagonista principal. Però el conflicte intergeneracional sobre les TIC que existeix entre la protagonista i els seus pares, i en relació al professorat, així com la invisibilització que permeten les noves tecnologies d'actes violents, fa que no només la protagonista no trobi ajuda sinó que a més a més se li retreu que estigui tot el dia enganxada al mòbil i a l'ordinador. Aquesta actitud de negació de l'ús de les TIC en el procés relacional i d'aprenentatge, contraresta amb la possibilitat de *remar a favor* dels canvis que ja s'estan donant (o que ja s'han donat): les TIC són omnipresents, per lo bo i per lo que no ho és tant, o gens. Què passaria si a l'entrar al teatre enlloc de dir "Si us plau, apaguin els seus telèfons mòbils" diguéssim "Si us plau, estigueu atents als vostres telèfons mòbils", perquè part de l'espectacle també inclou aquesta dimensió?

Partim de la hipòtesi que un ús de les TIC en un Teatre Fòrum pot col.laborar a fer-lo més atractiu per als joves i fomentar la participació al diversificar-ne els formats.

Al Teatre Fòrum #1000 likes hi ha diverses referències a espais virtuals dels personatges. El projecte que estem presentant pretén fer participar al públic de l'espai virtual, a través del disseny d'una aplicació mòbil, amb la concessió de la SUBVENCIÓ PER A INVERSIONS EN TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I COMUNICACIONS de l'institut de Cultura de Barcelona (ICUB)⁴ per tal de participar (com a discriminadors o no) i intervenir en el desenllaç de l'obra. Els punts d'intervenció virtual serien:

- Donar feedback (reconeixement positiu o negatiu) als espais virtuals creats pels personatges. Això permetrà tenir un debat sobre usos de les TIC.
- Col.laborar o aturar l'assetjament (passant el missatge, posant més llenya al foc, aturant el missatge, etc.). Això permetrà tenir un debat sobre l'assetjament virtual.
- Donar l'opinió a l'hora de decidir quina escena treballar.

La innovació en el projecte consisteix en què l'acció que es desenvolupi al llarg de l'obra depengui de la participació virtual del públic, contribuint al desenllaç (fatal o no) de l'obra. Al mateix temps, l'acció té lloc a l'escenari, però també té lloc a la platea, té lloc en l'espai tangible, però també en l'intangible; en el què tothom pot veure si hi té accés, però que no es veu si no és a través de la pantalla.

La inclusió dels dispositius mòbils com a part de l'obra, incloent com a un element més en el fet artístic, facilita l'agència de l'espectador i dona el caràcter d'experiència i participació que ens plantejàvem com a objectiu. Així mateix, l'entorn virtual, en què els i les joves d'avui dia ja han nascut immersos, pot col.laborar a l'apropament a l'experiència artística i la motivació d'aquest tipus de públic.

⁴ Resolució publicada al Butlletí Oficial de la Diputació de Barcelona (BOPB) de 23 de gener de 2015.

DESTINATARIS/ES

#1000 likes és una experiència que pot adaptar-se a diferents tipus de públic:

- Joves des dels 12/13 anys -l'equivalent a 1r de E.S.O- fins als 20 anys. Els protagonistes de la història tenen aquestes edats.
- Grups de pares i mares, així com amb els/les professors/es i educadors/es -d'escola, institut, carrer o qualsevol altra variant- doncs es tracta en ambdós casos de col·lectius implicats directament, amb necessitat de nous recursos i amb més preguntes, sovint a l'hora de gestionar-ho.
- Públic general amb interès sobre la temàtica.

En la obra hi ha escenes entre els i les joves, però també en la seva relació amb pares, mares, educadors i educadores que es poden treballar en el fòrum. Una última opció seria la d'adjuntar els diferents grups -per exemple, pares/mares i joves, joves i educadors/es, pares/mares i educadors/es- arribant a constituir totes les combinacions possibles. Ambdues opcions tenen avantatges: si es treballa només amb un grup, el treball és més profund aconseguint focalitzar el que realment preocupa o agrada a aquell grup. Si la opció és combinar varis grups, la riquesa de respostes serà més àmplia i serà més fàcil, probablement, per cada grup, entendre la posició de l'altre.

L' EQUIP

ROCÍO MANZANO

Formada en interpretació (amb Txiqui Berraondo, Manuel Lillo o Carme Juan), dansa (Lipi Hernández, Anna Rubirola o África Navarro) i altres tècniques (clown amb Mertxe Ochoa, cant amb Maria Lorea...)

En teatre es creadora de la companyia Nus Teatre, amb qui ha fet gires per tota Espanya amb els espectacles de teatre fòrum *Es de conya?* y *M'agrada*. A més, dins de la companyia, també ha dirigit l'espectacle familiar sobre transfòbia *La Peluca* i la lectura dins del Festival PIIGS del Festival Grec 2015 *Balenes*. També ha estat actriu per les companyies Projecte Margot, Amagat Teatre i directora per la cia L'Aviador. A més ha sigut assistent de moviment per la companyia La Calòrica.

Actualmente està amb *Assajar és de Covards* on coordina, produeix i presenta l'espectacle i es productora i actriu de l'espectacle *Vagas y maleantas* (Cia Vagas y Maleantas.) També es membre de la Cia Casa Real que prepara l'espectacle *17 simpàtiques maneres d'acabar amb el capitalisme* que s'estrenarà al Teatre Tantarantana al 2016.

ALBERT REQUENA

Actor Nascut a Barcelona, el 1973 Inicia la seva formació teatral, amb el mètode Jacques Lecoq, a Estudis de Teatre Bertolucci (1999 - 2001) . Amplia els seus estudis a l' Scuola Internazionale de Teatro Kiklos de Padova (Itàlia, 2001- 2002).

Comença la seva carrera professional amb la companyia Eccole, en els espectacles : "Més Gags", "Sant Jordi" i "Poepurris" També treballa amb Òscar Molina, a l'espectacle "El Equipaje del Viajero", de Jose Saramágo.

És co-fundador de la companyia Trotam Teatre, amb la que crea els espectacles "Primogènit" i "AKD Micus" (2002), "Bonan Vesperon" (2007), "Scarab" i "Contes per Nens Valents" (2010) , "James on the rocks" (2012). "Monymur" (2011) és una coproducció amb Teatro Percutor. També és co-fundador de la companyia Xucrut Teatre , amb la que crea els espectacles "No et Consumeixis" (2007), "Quina Tela" (2010), i "Simplicitats" (2014).

Com actor, amb Toni Albà, presenten "Els Bufons del Regne" i "Audiència i-real" (2002). "Protocol per Camaleons" (2005). Amb K&M crea "el Síndrome del Congo" (2006). Actua en una coproducció Catalunya- Argentina "El rey ,las reinas ,el médico y ella" (2012). En televisió, ha treballat al programa "Societat Limitada" TV3 (2004-2005), "18 i +" BTV (2006-2007), "Los Lunnis" TVE (2007-2008), i "Pelotas" TVE (2008-2010).

MIREIA MONTSENY SCATTI

Actriu formada a Barcelona i Itàlia en escoles vinculades al mètode Lecoq. Ha treballat a Barcelona amb espectacles com *Poepurris*, *Popcorn* o *El equipaje del viajero*; i a Itàlia en espectacles de Commedia dell'Arte, com *Capitan Spaventa* o el de creació pròpia *Fai da te*. A Portugal, recentment, ha treballat amb la seva companyia Casear, amb els espectacles *Aniñando* i *Entre Laços*, que combina la creació pròpia i les mitges màscares.

Ha estat ajudant de direcció de Joan Antón Sánchez a *Historia del soldat* i ha participat com a dobladora en algun curtmetratge-documental, tals com *Drugworld* i *La mirada perfecta*. Ha estat membre de la

companyia Planeta Impro (Barcelona), que fa teatre d'improvització. Amb l'espectacle *Impro Show* i *Impro Horror Show*, actuava setmanalment al teatre Teatreneu de Barcelona.

Ha treballat a Teatracció, com a actriu en totes les seves obres de temàtica social; i amb l'Associació Zoo(i)lògic, vinculada al teatre social, dirigit a joves i adolescents. Forma part de l'equip de NUS i treballa en totes les seves produccions i és improvisadora a Impro Barcelona.

ANDREA CALSANIGLIA MADURGA

És psicòloga social i ha participat com a tallerista a la campanya *Talla amb els mals rotllos* de la Generalitat de Catalunya, i coordinant el programa *Qüestió de Gènere? Parlem-ne*, adreçat a l'estudiantat de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ambdós tenen com a objectiu la prevenció de la violència de gènere entre joves. Ha preparat les exposicions *Violència masclista en la parella: Desmuntem mites?* i *Canviant la mirada sobre les relacions de parella*, per a l'Institut Català de les Dones i la UAB respectivament.

Investiga sobre la violència de gènere com a membre del Grup de Recerca *Estudis socials i de gènere del poder i la subjectivitat* del Departament de Psicologia Social de la Universitat Autònoma de Barcelona.

S'ha format en teatre social i teatre dels i les oprimides amb Filalagulla (Barcelona), Héctor Aristizábal (Imaginacion, Colòmbia. EEUU), Muriel Naessens (Feminisme en Jeux, França), Julian Boal (França) i Adrian Jackson (Cardboard Citizens, UK). Ha participat en projectes teatrals relacionats amb el gènere i la violència, com ara *La Ventafocs ja no espera* (Cia La A Teatre), *Es de cuento* (Cia Me'n vaig al món-Teatre), *Coses de parella?* (Cia DesGarbo i Taller22) i actualment amb *És de conya? i M'agrada*. Continua la seva formació al Doctorat en Psicologia Social de la UAB i en facilitació i treball de processos a l'Institut de Facilitació i Canvi (IFAC-E).

MAGALI PERMANYER DE SWERT

Llicenciada en Agricultura i Paisatgisme (2003) dedica els primers anys de vida professional a realitzar projectes de paisatge (AE Land), educació ambiental i, paral·lelament, educació en el lleure. El 2008 reorienta la seva trajectòria vers l'àmbit socio-educatiu i l'acció social. Viatja a França on ingressa al Comitè Departamental d'Educació per a la Salut, coordinant projectes educatius de teatre social per a joves sobre prevenció de riscos, promoció de la salut, violència i gènere. Posteriorment, des de diverses associacions coordina i dinamitza projectes d'Inclusió Social i Educació per a la Salut per a un públic infantil i adult (Solid'arles, Paroles en Actes).

Ha realitzat el màster en Intervencions Socials i Educatives (UB), i s'ha format en teatre social i teatre dels i les oprimides amb Filalagulla i Héctor Aristizábal (Barcelona), Forn de teatre Pa'tothom (Barcelona) i CODES (França), i com a agent de prevenció del programa *Talla amb els mals rotllos* del govern de Catalunya.

Ha col·laborat amb l'organització Save the Children realitzant projectes de promoció i defensa dels Drets dels Infants, prevenció de la pobresa infantil i la violència, i promoció de la parentalitat positiva.

En totes les produccions de NUS col·labora en l'elaboració dels continguts pedagògics i la facilitació dels fòrums i a l'àrea de tallers.

TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA

NUS és una associació dedicada a la intersecció entre Teatre i Acció Social. Ens definim com a persones professionals en els àmbits de les arts escèniques o la recerca i acció psicosocial, i apassionades en ambdues. Tenim formacions diverses en arts escèniques i teatrals, fent èmfasi en LeCoq, la Improvisació teatral, el Teatre de l'Oprimat, el Teatre Terapèutic i el Clown. Per altra banda, tenim formació en recerca psicosocial i acció socioeducativa des d'una perspectiva comunitària, constructivista i sòcio-construcccionista, i en psicologia Gestalt i Treball de Processos.

NUS va començar a caminar amb el Teatre Fòrum "És de conya?", que va néixer de la necessitat d'abordar la violència de gènere entre els joves d'una forma amena i directa, alhora que innovadora i rigorosa. Per això vam començar a mesclar les eines de l'equip: el teatre i l'acció social i comunitària, amb la col.laboració del Grup de Recerca del Gènere, el Poder i la Subjectivitat de la Univesritat Autònoma de Barcelona. A *És de conya?* els i les protagonistes es relacionaven entre sí a través de les xarxes socials. A l'espai del Fòrum, durant el debat, vam detectar la necessitat de començar a treballar de manera més profunda amb aquesta temàtica. Per això ens vam endinsar en el procés creatiu de *M'agrada*, que als seus inicis sorgia de la voluntat de debatre sobre els usos i abusos que fem de les TIC. En aquest espectacle vam comptar amb el suport de JovenTIC (grup de recerca interuniversitari sobre Joves i TIC, de la URV, UAB i UOC). En aquesta col.laboració vam aproximar-nos a l'esclatxa digital de gènere, i vam anar deixant de banda una de les temàtiques emergents que calia també abordar: el ciberassetjament.

Pel que fa a l'assetjament i ciberassetjament, a part de la creació del teatre fòrum *#1000 Likes*, realitzem tallers de creació escènica pròpis com en el marc de *Why Violence?* (projecte de l'Àrea de Previsió de l'Ajuntament de Barcelona, gestionat per Connectats SCCL, amb qui col.laborem), i als tallers en col.laboració amb entitats referents com són EdPAC (Educació per l'Acció Crítica) i Save the Children.

FITXA TÈCNICA

- **Durada:** 1 hora i 30 minuts
- **Nombre d'assistents:** de 20 a 100
- **Edat:** recomanada a partir de 13 anys
- **Espai:** teatre o sala d'actes acondicionada
- **Muntatge i desmuntatge:** 2h abans i 1h després
- **Necessitats tècniques:** Projector, pantalla i equip de so amb lector de CD i/o USB

IL·LUMINACIÓ

- 1 consola d'iluminació programable de 12 canals
- 4 PAR 64 medium amb viseres
- 4 PC 1000 w amb viseres
- 2 fresnels de 1000 w amb viseres
- 2 Retalls de 1000 w 25°-40°
- Filtres ND Difusors Filtres il·luminació color (blaus, taronges, vermells)

SO

PA

- Potència de so: la necessària per a la sala

Microfonia

- No és necessària

Reproducció

- CD o USB
- Control: taula de mescles

PROJECCIÓ

Projector i pantalla blanca de mínim 3x2m

FITXA ARTÍSTICA

Dramaturgia i direcció

Cristina Cordero

Repartiment

Albert Requena/Marc Homs, Rocío Manzano, Mireia Scatti/Anna Tamayo

Facilitació del fòrum

Andrea Calsamiglia, Magalí Permanyer

Tècnic i disseny d'aplicació

Fèlix Casanellas i Núria Gà Miz

Idea original

Creació col·lectiva (Mireia Scatti, Miquel Simó, Rocío Manzano, Andrea Calsamiglia i Magalí Permanyer)

Continguts pedagògics

Andrea Calsamiglia, Magalí Permanyer

Il·lustracions

Bruno Hidalgo

Vestuari

Cinta Moreno

Escenografia i Atrezzo

Bàrbara Massana

Disseny de So

Yago Partal

Disseny de llums

Núria Gà Miz

Vídeo

Núria Gà Miz

Disseny Gràfic

Lluís Ràfols i Fèlix Casanellas

Producció

Col·laboren

CONTACTE

Web | www.nusteatre.org

Correu | info@nusteatre.org

Telèfon | 617 170 944

Facebook | [Nus Teatre](https://www.facebook.com/NusTeatre)

Twitter | [@nusteatre](https://twitter.com/nusteatre)

Instagram | [@nusteatre](https://www.instagram.com/nusteatre)

